

more accurately the levels of readiness in mastering the professional terminology by foreign entrants.

It is proved that the motivation of foreign students has its own peculiarities, which are conditioned by the process of their socio-cultural adaptation. The quality of the acquisition of learning the material by foreign listeners depends on their motivation.

The research showed an insufficient level of readiness in mastering the professional terminology by foreign students. The importance of mastering professional speech as an obligatory component of professional readiness of foreign students - physicians is singled out.

The effectiveness of the methodical system for the implementation of pedagogical conditions in the process of training at preparatory faculties at medical universities is analyzed.

It was found out that the formation of internal motives through the cognitive activity of foreign students encourages a better mastering of educational material from the Ukrainian language as a foreign language.

Key words: pedagogical conditions, experimental study, foreign listeners, Ukrainian language as a foreign , professional medical terminology, preparatory department, theoretical-retrieval stage, staging stage, formation stage.

Отримано 12.02.2018

УДК 378.147:811.111 (081)

Н. О. Арістова

NataliyaAristova@nubip.edu.ua

ЗМІСТ І СУТНІСТЬ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Арістова Н. О. Зміст і сутність готовності майбутніх філологів до професійної діяльності. У статті проаналізовано праці українських і зарубіжних науковців задля уточнення змісту і сутності поняття «готовність майбутніх фахівців до професійної діяльності». Результати ґрунтовного аналізу наукової літератури

дають змогу стверджувати, що незважаючи на відсутність єдиної думки щодо розуміння змісту і сутності готовності майбутніх фахівців будь-якої галузі взагалі і майбутніх філологів зокрема, існуючи підходи до трактування зазначеного феномена не є взаємовиключними. У численних наукових працях «готовність» здебільшого розглядають як стан особистості, усвідомлену установку на майбутню діяльність, інтегральне особистісне явище, бажання зробити що-небудь, стан мобілізації усіх психофізіологічних систем людини. Готовність до професійної діяльності, у свою чергу, розуміють як певний психофізичний стан особистості, інтегральне особистісне явище, інтегративну якість особистості, стійку інтегральну характеристику особистості, гармонійне поєднання переконань, поглядів, мотивів, знань, умінь, навичок і досвіду, певну ментальну підготовку тощо. Автор визначає зміст і сутність поняття «готовність майбутніх філологів до професійної діяльності». Готовність майбутніх філологів до професійної діяльності схарактеризовано як певний психофізичний стан, перебуваючи в якому фахівці філологічних спеціальностей здатні орієнтуватися й досягати успіху в професійній діяльності; здатні використовувати набуті знання, уміння та навички, необхідні для її успішного виконання; здатні бути активними, ініціативними, відповідальними; здатні правильно організовувати власні дії, приймати виважені рішення відповідно до певної ситуації та передбачати їх позитивні й негативні наслідки, а також мають високий рівень усвідомлення можливостей професійного розвитку і самовдосконалення.

Ключові слова: готовність, готовність до професійної діяльності, стан особистості, майбутні філологи, професійна діяльність, професійна підготовка, заклад вищої освіти.

Аристова Н. А. Содержание и сущность готовности будущих филологов к профессиональной деятельности. В статье проанализированы работы украинских и зарубежных ученых для уточнения содержания и сущности понятия «готовность будущих специалистов к профессиональной деятельности». Результаты основательного анализа научной литературы дают возможность утверждать, что невзирая на отсутствие единой мысли относительно понимания содержания и сущности готовности

будущих специалистов вообще и будущих филологов в частности, существующие подходы к интерпретации указанного феномена не есть взаимоисключающими. В многочисленных научных работах «готовность» рассматривают как состояние личности, осознанную установку на будущую деятельность, интегральное личностное явление, желание что-либо сделать, состояние мобилизации всех психофизиологических систем человека. Готовность к профессиональной деятельности, в свою очередь, понимают как определенное психофизическое состояние личности, интегральное личностное явление, интегративное качество личности, стойкую интегральную характеристику личности, гармоничное сочетание убеждений, взглядов, мотивов, знаний, умений, навыков и опыта, определенную ментальную подготовку. Автор дает определение сущности понятия «готовность будущих филологов к профессиональной деятельности». Готовность будущих филологов к профессиональной деятельности трактуется как определенное психофизическое состояние, находясь в котором специалисты филологических специальностей способны ориентироваться и достигать успеха в профессиональной деятельности; способны использовать приобретенные знания, умения и навыки, необходимые для ее успешного выполнения; способны быть активными, инициативными, ответственными; способны правильно организовывать собственные действия, принимать взвешенные решения в соответствии с определенной ситуацией и предвидеть их позитивные и негативные последствия, а также имеют высокий уровень осознания возможностей профессионального развития и самоусовершенствования.

Ключевые слова: готовность, готовность к профессиональной деятельности, состояние личности, будущие филологи, профессиональная деятельность, профессиональная подготовка, заведение высшего образования.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Актуальність проблеми вдосконалення підготовки майбутніх філологів не викликає заперечень, оскільки їхня професійна діяльність певною мірою впливає на підготовку висококомпетентних фахівців для різних галузей науки і техніки,

здатних до вияву активності, самостійності, відповідальності, незалежності, автономності, творчості, самовдосконалення й самореалізації в професійній і життєдіяльності, здатних не тільки планувати власну діяльність, а й відповідати за прийняті рішення та вчинки. Зважаючи на це, дослідження, присвячені проблемі формування готовності майбутніх філологів до професійної діяльності у закладах вищої освіти, набувають особливого значення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор. Проблема вдосконалення рівня підготовки майбутніх фахівців в умовах закладів вищої освіти розглядається у працях багатьох науковців (К. Кончович [3], Н. Котенко [4], Ю. Пелех [7], Г. Савченко [9], Ю. Соколова [10], І. Тяллева [11], О. Усачева [12; 13], В. Ушмарова [14], Є. Шовгеніна [13], Дж. Моррісон [15]). Проте, вивчення та узагальнення здобутків української та зарубіжної педагогічної думки дає змогу стверджувати, що проблему формування готовності майбутніх філологів до професійної діяльності в недостатній мірі висвітлено в педагогічній літературі. Найбільше розбіжностей знаходимо у розумінні змісту, сутності і структури готовності фахівців різних спеціальностей до майбутньої професійної діяльності.

Формулювання мети статті. Дискусійний характер трактування понять «готовність» і «готовність до професійної діяльності» в науковій психолого-педагогічній літературі визначає мету статті, що полягає у визначенні змісту і сутності поняття «готовність майбутніх філологів до професійної діяльності» на основі теоретичного аналізу доробків українських і зарубіжних учених.

Методика та процедура дослідження. Для досягнення зазначеної мети і розв'язання поставлених завдань було використано сукупність взаємодоповнюючих теоретичних методів, зокрема теоретико-методологічний і порівняльний аналіз. Їх застосування в процесі дослідження дає змогу вивчити психолого-педагогічну літературу, матеріали конференцій, дисертаційних робіт задля визначення стану та рівня розробленості проблеми формування професійної готовності майбутніх філологів до професійної діяльності, порівняльного – порівняти підходи вчених до розв'язання проблеми та виявлення провідних ідей і напрямів наукового пошуку.

Виклад основного матеріалу дослідження. Теоретичний аналіз науково - психолого-педагогічної літератури дає нам змогу стверджувати про існування значної кількості різних підходів до трактування сутності понять «готовність» і «готовність майбутніх фахівців до професійної діяльності». Так, готовність здебільшого розглядають як:

- стан, що характеризує необхідне приготування, підготовку до чого-небудь [2, с. 194];

- бажання зробити що-небудь [2, с. 194];

- стан, в якому людина готова здобути користь з певного досвіду [1, с. 200];

- стан мобілізації усіх психофізіологічних систем людини, що забезпечує ефективне виконання певних дій в результаті оволодіння відповідним набором необхідних знань, умінь та навичок [8, с. 75];

- інтегральне особистісне явище, система якостей особистості, яка забезпечує результативність діяльності спеціаліста, виконання ним визначених функцій [6];

- функціональний стан, який визначає успішність виконання професійних дій [6];

- інтегральна особистісна освіта, що містить стійке прагнення до праці в цій галузі, наявність адекватних знань, умінь, навичок, а також комплекс індивідуально-типологічних, соціально-психологічних особливостей, що обумовлюють високу ефективність її професійного функціонування саме в цій галузі [5, с. 10];

- цілеспрямоване вираження особистості, що складається з її переконань, поглядів, стосунків, мотивів, почуттів, вольових та інтелектуальних якостей, знань, навичок, умінь, установок тощо [5, с. 10].

Українські і зарубіжні науковці, досліджуючи проблему підготовки майбутніх фахівців різних спеціальностей, пропонують різні теоретичні аспекти і наукові підходи до визначення змісту і сутності готовності до професійної діяльності (К. Кончович [3], Н. Котенко [4], Я. Крупський [5], Ю. Пелех [7], Г. Савченко [9], Ю. Соколова [10], І. Тялєва [11], О. Усачева [12; 13], В. Ушмарова [14], Є. Шовгеніна [13], Дж. Моррісон [15]). Так, обґрунтовуючи теоретико-методичні засади ціннісно-сміслової готовності майбутнього педагога до професійної діяльності, Ю. Пелех доходить висновку, згідно з яким готовність майбутнього викладача

є інтегративною якістю особистості, спрямованою на адекватну реакцію щодо можливості ситуативного вирішення універсальних (різнопланових) завдань із допомогою активізації та застосування набутої у навчально-виховному процесі системи компетенцій, що означені за таких умов диференційно-варіативними видозмінами [7, с. 23].

Схожу думку висловлює Н. Котенко, яка досліджує проблему формування готовності до професійної діяльності майбутніх техніків галузі зв'язку. Готовність до професійної діяльності вчена розуміє як «гармонійне поєднання переконань, поглядів, мотивів, знань, умінь, навичок і досвіду, що сприяють успішному виконанню професійних завдань» [4, с. 28]. Готовність до професійної діяльності, на думку Н. Котенко, акумулює професійні знання, уміння і навички, необхідні для успішного виконання професійних обов'язків, а також певні риси особистості. До цих рис учена відносить переконання, здібності, інтереси, професійну пам'ять, мислення, увагу, працездатність, емоційність та моральний потенціал. Тобто, учена переконана, що майбутні фахівці готові до професійної діяльності, якщо володіють потрібним теоретичним матеріалом та практичними навичками для виконання того чи іншого завдання в межах обраної професії; здатні адекватно реагувати на ситуації, що виникають у процесі трудової діяльності; уміють знаходити підходи до розв'язання тих чи інших проблем; володіють комунікативними здібностями; а також уміють підтримувати своє фізичне здоров'я з урахуванням шкідливих факторів обраної професії [4].

Г. Савченко стверджує, що готовність майбутніх фахівців банківської справи до аналітичної діяльності засобами моделювання є інтегрованим особистісним утворенням, представленим єдністю мотиваційного, змістового, процесуального та рефлексивного компонентів, що забезпечують конструктивну взаємодію особистості з професійним середовищем шляхом отримання особистісно-значущого й адекватного вимогам соціуму результату аналітичної діяльності [9, с. 8].

Ю. Соколова, яка вивчає проблему формування готовності студентів-філологів до педагогічного проектування в процесі педагогічної практики, готовність студентів-філологів до професійної діяльності розуміє як складну інтегративну якість особистості майбутніх учителів, які володіють теоретичною і психологічною підготовленістю, сформованою професійною

спрямованістю, і які здатні до адаптації в нових умовах роботи в закладах освіти [10, с. 1156-1157].

І. Тяллева розглядає готовність майбутнього вчителя іноземної мови до творчої самореалізації в професійній діяльності як стійку інтегральну характеристику особистості, яка включає особистісний і змістово-операціональний компоненти, що об'єднані творчою позицією. Особистісний компонент досліджуваного феномена, який, на думку вченої, дає змогу розглядати готовність як стійку психічну характеристику особистості, характеризується індивідуальними особливостями особистості і включає мотиваційно-ціннісну, емоційну-вольову і когнітивну складові. Змістово-операціональний компонент відображає функціональність сформованої готовності і визначається загально педагогічною і предметною складовими. Учена слушно додає, що професійна підготовка студентів філологічних спеціальностей має відбуватися в освітньому середовищі вищого навчального закладу, оскільки його організація спрямована на розкриття їхнього творчого потенціалу, розроблення індивідуальної траєкторії їхнього особистісного і професіонального розвитку, що, у свою чергу, і сприяє формуванню готовності майбутніх учителів іноземної мови до успішної педагогічної діяльності [11].

У свою чергу, К. Кончович, досліджуючи проблему формування готовності майбутніх вчителів-філологів до педагогічного спілкування засобами тренінгових технологій, надає власне визначення готовності майбутнього вчителя іноземної мови до професійної діяльності. Так, з точки зору вченої, зазначений феномен є складним динамічним особистісним утворенням, що передбачає наявність певних особистісних якостей і здібностей у студента, необхідних для успішного майбутнього іншомовного педагогічного спілкування та педагогічної рефлексії, а також володіння загальними професійно значущими лінгвістичними, методичними та психолого-педагогічними знаннями [3, с. 31]. Крім того, учена зазначає, що готовність майбутнього вчителя іноземної мови до професійної діяльності включає певні складові, зокрема, соціально-психологічну, морально-етичну, комунікативну, ціннісно-смыслову, кумулятивну, лінгвосоціокультурну і технологічну готовності. Під соціально-психологічною готовністю учена розглядає здатність майбутнього вчителя іноземної мови залучати суб'єктів навчання до іншомовного спілкування, рефлексії,

адекватного сприйняття інших учасників комунікативного процесу, а також використовувати вербальні і невербальні засоби спілкування і механізми комунікативного впливу [3, с. 30]. Морально-етична готовність, на думку науковця, є «здатністю будувати іншомовне педагогічне спілкування на гуманній, демократичній основі, керуватися принципами і правилами професійної етики та етикету, стверджувати особистісну гідність кожного учня у процесі вивчення іноземної мови, ініціювати сприятливий моральний клімат спілкування, долучати учнів до високої культури іншомовної комунікації» [3, с. 30]. Комунікативну готовність майбутнього вчителя іноземної мови К. Кончович розуміє як здатність створювати та підтримувати конструктивний контакт і довірливі стосунки з усіма суб'єктами навчання, забезпечити процес фасилітації, уміння будувати добрі відносини з іншими учасниками комунікативного процесу, створювати сприятливе педагогічне середовище, а також комунікабельність і соціабельність [3, с. 30]. Сформована професійна і моральна позиція вчителя іноземної мови, що базується на гуманістичних, творчих і духовних засадах, пріоритетах і цінностях розвитку повноцінної особистості є, на глибоке переконання вченої, ціннісно-сисловою готовністю до професійної діяльності [3, с. 31]. Кумулятивну готовність дослідниця розглядає як здатність і досвід майбутнього вчителя іноземної мови використання сукупності лінгвістичних знань в ситуації реальної педагогічної іншомовної міжкультурної комунікації [3, с. 31]. Лінгвосоціокультурною готовністю є здатність майбутнього вчителя іноземної мови до розуміння культури іншого народу, позитивного ставлення до неї, моралі, цінностей крізь призму власної культуру й уміння транслювати цю культуру вихованцям. Крім того, учена зазначає, що вчителя іноземної мови із високим рівнем лінгвосоціокультурної готовності мають уміти ефективно функціонувати в умовах іншого іншомовного середовища з використанням іноземної мови частково або в повному обсязі і здатні навчити цього учнів [3, с. 31]. Під технологічною готовністю майбутнього вчителя іноземної мови К. Кончович розуміє здатність застосовувати різні навчально-виховні засоби, методи, прийоми, різні форми взаємодії в процесі професійної діяльності [3, с. 31].

Цікавим для нашого дослідження є точка зору О. Усачевої й Є. Шовгеніної [12; 13], які, спираючись на наукові доробки

американських учених Дж. Моррісона [15] та Дж. Флетчера [15], запропонували термін «когнітивна готовність перекладача». Услід за Дж. Моррісоном і Дж. Флетчером [15], О. Усачева й Є. Шовгеніна розглядають когнітивну готовність як певну ментальну підготовку, завдяки якій перекладачі здатні діяти індивідуально і компетентно в складних і непередбачених умовах [12; 13]. На думку вчених, до складу такої ментальної підготовки входять знання, уміння, здібності і певне відношення до професійної діяльності. Структуру когнітивної готовності перекладача складають ситуаційна обізнаність і контроль ситуації, пам'ять, трансфер навчання, метакогніція, автоматизм, розв'язання завдань, лідерство, прийняття рішень, розумова гнучкість і креативність, емоції і лідерство [12; 15]. Так, ситуаційну обізнаність і контроль ситуації науковці розуміють як здатність відчувати й осягати всі існуючі елементи поточної ситуації та проектувати процес діяльності на майбутнє. Пам'ять учені трактують як здатність пригадати всі моделі поведінки в проблемних ситуаціях, які виникають. До трансферу навчання дослідники відносять здатність перекладача застосовувати набуті знання й навички, що були засвоєні в одному контексті, до іншого. Метакогніцію розглядають як здатність контролювати, оцінювати, регулювати й покращувати власні когнітивні процеси. Здатність швидко реагувати в несподіваних ситуаціях, не впливаючи суттєво на інші когнітивні процеси є, на думку вчених, автоматизмом. Розв'язання завдань учені інтерпретують як здатність аналізувати поточну ситуацію, визначати цілі і пропонувати план дій до їх досягнення, а прийняття рішень – як здатність аналізувати різні плани діяльності, оцінювати можливий результат у кожному окремому випадку, обирати один і спрямовувати власні ресурси на його здійснення. Такий складник когнітивної готовності перекладача як розумова гнучкість і креативність, є здатністю швидко генерувати, адаптувати і змінювати плани дій, реагуючи на зміни в існуючій ситуації. Останній складник когнітивної готовності перекладача, до якої науковці відносять емоційність, є здатністю створювати й обирати відповідний план діяльності, не дивлячись на емоційний стан і стрес.

Отже, проведений аналіз підходів до розуміння змісту і сутності готовності майбутніх фахівців різних спеціальностей дає нам змогу розглядати готовність майбутніх філологів до

професійної діяльності як певний психофізичний стан, перебуваючи в якому фахівці філологічних спеціальностей здатні орієнтуватися й досягати успіху в професійній діяльності, здатні використовувати набуті знання, уміння та навички, необхідні для її успішного виконання, здатні бути активними, ініціативними, відповідальними, правильно організовувати власні дії, приймати виважені рішення відповідно до певної ситуації та передбачати їх позитивні й негативні наслідки, а також мають високий рівень усвідомлення можливостей професійного розвитку і самовдосконалення.

Висновки. Таким чином, докладний розгляд психолого-педагогічної літератури дає змогу стверджувати, що певні аспекти проблеми професійної підготовки майбутніх фахівців різних галузей в освітньому середовищі вищого навчального закладу висвітлюються в наукових доробках українських і зарубіжних учених, а саме: теоретико-методичні засади ціннісно-сміслової готовності майбутнього педагога до професійної діяльності (Ю. Пелех), формування готовності вчителів початкової школи до роботи з обдарованими учнями (В. Ушмарова), формування готовності майбутніх фахівців банківської справи до аналітичної діяльності (Г. Савченко), формування готовності майбутніх вчителів-філологів до педагогічного спілкування (К. Кончович), формування готовності до професійної діяльності майбутніх техніків галузі зв'язку (Н. Котенко). Проте, незважаючи на теоретично обґрунтовані результати, що виявляються важливими для здійснення подальшого вивчення проблеми вдосконалення підготовки майбутніх філологів, у психолого-педагогічній літературі відсутня єдина думка щодо розуміння змісту і сутності досліджуваного феномену. Ми, беручи до уваги запропоновані підходи до його трактування, розглядаємо готовність майбутніх філологів до професійної діяльності як певний психофізичний стан, перебуваючи в якому фахівці філологічних спеціальностей здатні орієнтуватися й досягати успіху в професійній діяльності, здатні використовувати набуті знання, уміння та навички, необхідні для її успішного виконання, здатні бути активними, ініціативними, відповідальними, правильно організовувати власні дії, приймати виважені рішення відповідно до певної ситуації та передбачати їх позитивні й негативні наслідки, а також мають високий рівень

усвідомлення можливостей професійного розвитку і самовдосконалення.

Перспективи подальших досліджень ми вбачаємо у визначенні структурних компонентів готовності майбутніх філологів до професійної діяльності, а також у виявленні та обґрунтуванні педагогічних умов формування готовності майбутніх філологів в освітньому середовищі вищого навчального закладу.

Список використаних джерел

1. Большой толковый психологический словарь: В 2 т. / Пер. с англ. А. Ребер. – М.: Вече, 2003 – Т.1. – 592 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Укл. і ред. В. Г. Бусел. – Київ: Ірпінь: ВТФ „Перун”, 2004. – 1440 с.
3. Кончович К. Т. Формування готовності майбутніх вчителів-філологів до педагогічного спілкування засобами тренінгових технологій : дис. канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Катерина Тиберіївна Кончович. – Мукачево, 2016. – 300 с.
4. Котенко Н. О. Формування готовності до професійної діяльності майбутніх техніків галузі зв'язку в процесі навчальних практик : дис. канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Наталія Олексіївна Котенко. – Вінниця, 2013. – 277 с.
5. Крупський Я. В. Тлумачний словник з інформаційно-педагогічних технологій : словник / Я. В. Крупський, В. М. Михалевич. – Вінниця : ВНТУ, 2010. – 72 с.
6. Педагогічний словник / [за ред. М. Д. Ярмаченка]. – Київ : Педагогічна думка, 2001. – 514 с.
7. Пелех Ю. В. Теоретико-методичні засади ціннісно-сміслової готовності майбутнього педагога до професійної діяльності: автореферат дисертації на здобуття наук. ступеня докт. пед. наук : спеціальність 13.00.04 «Теорія і методика професійної освіти» / Юрій Володимирович Пелех. – Київ, 2010. – 36 с.
8. Психологический словарь / Под ред. В. В. Давыдова, А. В. Запорожца, Б. Ф. Ломова и др. – Москва : Педагогика, 1983. – 448 с.
9. Савченко Г. О. Формування готовності майбутніх фахівців банківської справи до аналітичної діяльності засобами моделювання : автореф. дис. канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія і методика

професійної освіти» / Ганна Олександрівна Савченко. – Харків, 2006. – 21 с.

10. Соколова Ю. А. Критерии готовности студентов-филологов к педагогическому проектированию в процессе педагогической практики / Ю. А. Соколова // Известия Самарского научного центра Российской академии наук. – Т. 11, 4 (5). – 2009. – С. 1155–1157.

11. Тяллева И. Я. Методологический аспект формирования готовности будущих учителей иностранного языка к творческой самореализации в профессиональной деятельности [Электронный ресурс] / И. Я. Тяллева. – Режим доступа: <https://core.ac.uk/download/pdf/42062388.pdf> – Название с экрана.

12. Усачева А. Н. Когнитивная готовность переводчика [Электронный ресурс] / А. Н. Усачева. – Режим доступа: https://www.academia.edu/3313304/Когнитивная_готовность_переводчика – Название с экрана.

13. Усачева А. Н. Лингвокогнитивные проблемы конференц-перевода / А. Н. Усачева, Е. А. Шовгенина // Вестник ВолГУ. Сер. 2. Языкознание. – 2011. – №1 (13). – С. 131–137.

14. Ушмарова В. В. Формування готовності вчителів початкової школи до роботи з обдарованими учнями в системі неперервної педагогічної освіти : монографія / В. В. Ушмарова. – Харків : Видавець Рожко С. Г., 2016. – 400 с.

15. Morrison J. E. Cognitive Readiness [Internet Resource] / J. E. Morrison, J. D. Fletcher. – Available at: <file:///C:/Users/Asus/Downloads/ADA417618.pdf>

Spisok vikoristanih dzherel

1. Bol'shoj tolkovyyj psychologycheskyj slovar': V 2 t. / Per. s angl. A. Reber. – M.: Veche, 2003 – T.1. – 592 s.

2. Velykyj tlumachnyj slovnyk suchasnoi' ukrai'ns'koi' movy / Ukl. i red. V. G. Busel. – Kyi'v: Irpin': VTF „Perun”, 2004. – 1440 s.

3. Konchovych K. T. Formuvannja gotovnosti majbutnih vchyteliv-filologiv do pedagogichnogo spilkuvannja zasobamy treningovyh tehnologij : dys.. ... kand. ped. nauk : spec. 13.00.04 «Teorija i metodyka profesijnoi' osvity» / Kateryna Tyberii'vna Konchovych. – Mukachevo, 2016. – 300 s.

4. Kotenko N. O. Formuvannja gotovnosti do profesijnoi' dijtal'nosti majbutnih tehnikiv galuzi zv'jazku v procesi navchal'nyh praktyk

: dys. ... kand. ped. nauk : spec. 13.00.04 «Teorija i metodyka profesijnoi' osvity» / Natalija Oleksii'vna Kotenko. – Vinnycja, 2013. – 277 s.

5. Krups'kyj Ja. V. Tlumachnyj slovnyk z informacijno-pedagogichnyh tehnologij : slovnyk / Ja. V. Krups'kyj, V. M. Myhalevych. – Vinnycja : VNTU, 2010. – 72 s.

6. Pedagogichnyj slovnyk / [za red. M. D. Jarmachenka]. – Kyi'v : Pedagogichna dumka, 2001. – 514 s.

7. Psyhologicheskyj slovar' / Pod red. V.V.Davyydova, A.V.Zaporozhca, B.F.Lomova y dr. – M.: Pedagogyka, 1983. – 448 s.

8. Peleh Ju. V. Teoretyko-metodychni zasady cinnisno-smyslovoi' gotovnosti majbutn'ogo pedagoga do profesijnoi' dijaj'nosti: avtoreferat dysertacii' na zdobuttja nauk. stupenja dokt. ped. nauk : special'nist' 13.00.04 «Teorija i metodyka profesijnoi' osvity» / Jurij Volodymyrovych Peleh. – Kyi'v, 2010. – 36 s.

9. Savchenko G. O. Formuvannja gotovnosti majbutnih fahivciv bankivs'koi' spravy do analitychnoi' dijaj'nosti zasobamy modeljuvannja : avtoref. dys. ... kand. ped. nauk : spec. 13.00.04 «Teorija i metodyka profesijnoi' osvity» / Ganna Oleksandrivna Savchenko. – Harkiv, 2006. – 21 s.

10. Sokolova Ju. A. Kryteryj gotovnosti studentov-fylologov k pedagogyceskomu proektyrovanyju v processe pedagogyceskoj praktyky / Ju. A. Sokolova // Yzvestyja Samarskogo nauchnogo centra Rossyjskoj akademyy nauk. – T. 11, 4 (5). – 2009. – S. 1155 – 1157.

11. Tjalleva Y. Ja. Metodologycheskyj aspekt formyrovannja gotovnosti budushhyh uchytel'ej ynostrannogo jazyyka k tvorcheskoj samorealizacyy v professyonal'noj dejatel'nosti [Elektronnyj resurs] / Y. Ja. Tjalleva. – Rezhym dostupa: <https://core.ac.uk/download/pdf/42062388.pdf> – Nazvanye s ekrana.

12. Usacheva A. N. Kognytyvnaja gotovnost' perevodchyka [Elektronnyj resurs] / A. N. Usacheva. – Rezhym dostupa: https://www.academia.edu/3313304/Kognytyvnaja_gotovnost'_perevodchyka – Nazvanye s ekrana.

13. Usacheva A. N. Lingvokognitivnye problemy konferenc-perevoda / A. N. Usacheva, E. A. Shovgenina // Vestnik VolGU. Ser. 2. Jazykoznanie. – 2011. – №1 (13). – S. 131 – 137.

14. Ushmarova V. V. Formuvannja gotovnosti vchytel'iv pochatkovoij shkoly do roboty z obdarovanymy uchnjamy v systemi neperervnoij pedagogichnoi' osvity : monografija / V. V. Ushmarova. – Har'kiv : Vydavec' Rozhko S. G., 2016. – 400 s.

16. Morrison J. E., Cognitive Readiness [Internet Resource] / J. E. Morrison, J. D. Fletcher. – Available at: file:///C:/Users/Asus/Downloads/ADA417618.pdf

Aristova N. The content and essence of future philologists' readiness to professional activities. In the article the scientific works by Ukrainian and foreign scientists for specifying the content and essence of the notion “future specialists' readiness to professional activities” are analyzed. The results of the detailed analysis of scientific literature give an opportunity to state that despite the absence of a single viewpoint on understanding the content and essence of the notion “future specialists' readiness to professional activities” in general and future philologists in particular, the existent interpretations of the abovementioned phenomenon are not mutually exclusive. In numerous scientific studies “readiness” is defined as the state of personality, conscious orientation on future activity, integral personal phenomenon, desire to do something, state of mobilizing all psychophysiological systems of a person. Readiness to professional activity, in its turn, is interpreted as a certain psychophysiological state, integral personal phenomenon, integrative person's quality, long-lasting integral characteristics, harmonious combination of beliefs, viewpoints, motives, knowledge, abilities, skills and experience, certain mental training etc. Author gives the definition of the concept “future philologists' readiness to professional activities”. The future philologists' readiness to professional activities is defined as a certain psychophysical state in which specialists of philological specialities are able to orient and achieve success in professional activities; able to use the obtained knowledge, abilities and skills to accomplish these activities successfully; able to be active, initiative, responsible; able to organize their own actions, make well-considered decisions in accordance with a certain situation and envisage their positive and negative consequences, and also have a high level of realization of possibilities in the sphere of professional development and self-perfection.

Key words: readiness, readiness to professional activities, state of personality, future philologists, professional activities, professional training, higher education institution.

Отримано 25.01.2018